

рени, какъто и съ начина на съчиненіето и начи-
на на изговаряньето. За туй, тѣ сѫ гы събрали въ
едно и дали имъ са едно название, което първѣнь
е было *Индо-Германска*, посетнѣ *Арийска*, а се-
га общеизвестна подъ името *Индоевропейска фа-
милія*.

Споредъ свидѣтелствата на учеництѣ, като
Хумболдъ, Раскъ, Клапротъ, Шафарикъ, Макс-Мюл-
леръ и проф. Хуитнъ, ный намѣрвамы, че на тъзи го-
лѣма фамилія, която брой повече отъ 300 милиона отъ
человѣческия родъ, принадлѣжи и славенското пле-
ме, което самѣ брой не помалко отъ 90 милиона,
слѣдователно, като са осланямы на отгорѣ-казан-
ныятъ авторитеты, ный смѣло причислявамы славен-
ското племе съ грѣското, латинското, герман-
ското и келтското. А за гдѣ є было първоначално-
то жилище на тъзи голѣма фамилія, повече са каз-
ва на-посоки нежели положително; какъто и да є
обаче, повечето клонїкѣтъ за въ Индія.

Близу до 3000 години преди Христа (а спо-
редъ Клапрота 3076), тѣзи различни народы сѫ
имали сѫщыя езыкъ, а по причина на разни не-
предвидѣни обстоятелства, като напр. жажда за за-
воеваніе или преселенія сѫ гы накарали да са рас-
прѣсилѣтъ и тѣй да попълнїкѣтъ съверъ и западъ.
По този начинъ сѫ са подѣлили индійското племе
отъ арийското, мидійското, сарматското и вѣтвите
авганска, персийска и арменска; тракійското колѣ-
но съ албанското, грѣцката и латинската вѣтви;
келто-германското или тевтонското и славенското
племе съ словинската и литванійската си вѣтви. Е-
то какво є положеніето на славенскитѣ народы,
споредъ филологическото распределение на учеництѣ.